

Prof. emer. dr. sc. IVO LOZIĆ, dipl. ing. građ. (1933. – 2013.)

Sve je kolege, suradnike, prijatelje i poznanike duboko dirnula vijest o smrti profesora Ive Lozića, čovjeka koji je cijeli svoj radni vijek zračio neiscrpnom energijom i optimizmom.

Ivo Lozić rođen je 20. listopada 1933. u Splitu gdje je završio osnovnu i srednju školu. Na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na općem smjeru građevinarstva, diplomirao je 1961. Nakon što je diplomirao počeo je raditi u Zavodu za pripremu gradilišta u Splitu kao voditelj Odsjeka za studije i projekte. Tu je radio do 1966. kada je integracijom s Općinskim fondom za stambenu izgradnju formirano Poduzeće za izgradnju Splita gdje je radio do sredine 1976. godine. Bilo je to doba intenzivne gradnje u Splitu gdje je bio voditelj radova za cjelokupnu infrastrukturu i krajobrazno uređenje zapadnih dijelova grada.

Tijekom 1969. i 1970. proveo je 10 mjeseci na poslijediplomskom studiju na Institutu za promet Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Rimu gdje je izradio poslijediplomski rad. Stečena mu je diploma nostrificirana na Građevinskom fakultetu u Zagrebu pa je tako stekao zvanje magistra tehničkih znanosti iz područja prometne tehnike. Potom je izabran za znanstvenog asistenta i predavača za predmete Gradski promet i Ceste na splitskom Odjelu Građevinskog fakulteta Zagreb gdje je počeo raditi 1. srpnja 1976. Akademsku je godinu 1977./1978. proveo na Sveučilištu Purdue u West Lafayetteu u SAD-u gdje pripremao doktorsku disertaciju pod naslovom *Optimalno planiranje i dimenzioniranje prometnih površina centralnih dijelova urbanih prostora i uključivanje zona s ograničenim pristupom vozila* koju je obranio krajem 1983. na Građevinskom fakultetu u Zagrebu i stekao zvanje doktora tehničkih znanosti.

Od osnivanja Fakulteta građevinskih znanosti u Splitu, koji je nastao 1977. integracijom Odjela Građevinskog fakulteta u Zagrebu i *Zavoda IGH*, bio je predstojnik

tek ustrojenog Zavoda za prometnice i geotehniku, a poslije i voditelj Katedre za prometnice i geodeziju.

U znanstveno-nastavno zvanje docenta izabran je 1984., a 1987. u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora. U zvanje je redovitog profesora biran 1996., a u trajno zvanje redovitog profesora 2001. potvrdio ga je Senat Sveučilišta u Splitu. Kao redoviti profesor radio je do umirovljenja 2004. godine.

Prof. Lozić počeo je predavati na Fakultetu kao već afirmiran i priznat stručnjak iz prakse, što je bilo vrlo pogodno za studente tehničkog fakulteta koji su mogli slušati o problemima i inženjerskim rješenjima na terenu. U okviru je nastavnog procesa predavao više predmeta na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju iz područja prometnica i prometne tehnike. Osim na matičnom fakultetu predavao je kao gostujući profesor na poslijediplomskom studiju Građevinskog fakulteta u Zagrebu te na sveučilišnom i stručnom studiju građevinarstva u Mostaru.

Autor je knjige iz područja planiranja i projektiranja gradskog prometa te više skript iz projektiranja cesta. Bio je mentor na pedeset diplomskih radova te četiri magistarska rada i dvije doktorske disertacije. Tijekom je radnog vijeka bio voditelj na dva znanstveno-istraživačka projekta, a ujedno je objavio više desetaka znanstvenih i stručnih članaka u domaćim i inozemnim publikacijama. Sudjelovao je na brojnim znanstvenim kongresima i konferenci-

jama u zemlji i inozemstvu. Bio je vrlo aktivan i u stručnom radu pa je tako bio voditelj izrade stotinjak znanstveno-istraživačkih studija i elaborata te glavnih i idejnih projekata.

Bio je aktivan član mnogih domaćih i međunarodnih udruuga, odbora, radnih grupa od kojih se može izdvojiti da je bio redoviti član Znanstvenog vijeća za promet Hrvatske Akademije znanosti i umjetnosti, potpredsjednik Alumni Association IRF-a (International Road Federation), predsjednik društva za ceste *Via-Vita* Splitsko-dalmatinske županije te dugogodišnji predsjednik Društva *Marjan*.

Zbog njegova sveukupnoga znanstvenoga, nastavnoga i stručnoga rada te velike međunarodne reputacije, Sveučilište u Splitu dodijelilo mu je 2005. počasno zvanje profesora emeritusa kao prvom profesoru sa splitskoga Građevinskog fakulteta.

Kada se govori o prof. Loziću, svi će se oni koji su ga poznavali složiti da je bio čovjek koji je poslije svoje obitelji iznimno volio rodni Split, a posebno Marjan. Iz te je njegove odanosti i ljubavi prema rodnom gradu proizašlo neprestano zalaganje za njegovu dobrobit koliko god je mogao pridonijeti svojim stručnim znanjem i radom. Često je javno istupao u medijima i nije se ustručavao zastupati i iznositi vlastita stajališta i prijedloge u raspravama s gradskim vlastima, investitorima i planerima. Znatno je dio svog vremena posvetio očuvanju Marjana kao parka prirode pa je kao dugogodišnji predsjednik bio i glavni pokretač aktivnosti u Društvu *Marjan*. Zala-gao se za zaustavljanje bilo kakve gradnje dok se ne usvoji poseban plan za područja posebnih obilježja, organizirao je proslave *Dana Marjana*, gradnju požarnih putova, uređivanje trim-staza, obnovu uvale Bene i crkvice Sv. Benedikta, osvjetljavanje i uređivanje šetnica... Sve je činio da bi svoje sugrađane što više privukao u šetnje i uživanje na Marjanu. Za to zaslužuje posebnu zahvalnost.

Doc. dr. sc. D. Breški